

AI Raz som sa zúčastnil na duchovných cvičeniach v Írsku. Kňaz sa zamerával na tému lásky. Zhrnutie jeho prednášky bolo nasledovné: "Najprv musíme milovať seba, potom druhých a až potom Boha." Mal som pocit, že toto vyjadrenie nie je v súlade s učením Krista a Cirkvi. Využil som čas a povedal som kňazovi, že s ním nemôžem súhlasiť vo svetle Písma a učenia Cirkvi. Bol na mňa dosť nahnevaný. Rozhovor sa skončil bez zhody. Vedel som, že nemá pravdu, ale nevedel som vysvetliť, prečo nemá pravdu. Zdá sa mi, že dnes by som mu to mohol vysvetliť.

KE Pozrime sa ešte raz na poradie, v akom Ježiš vysvetľuje lásku v dnešnom evanjeliu: „Prvé /prikázanie/ je toto: ‚Počuj, Izrael, Pán, náš Boh, je jediný Pán. Milovať budeš Pána, svojho Boha, z celého svojho srdca, z celej svojej duše, z celej svojej mysle a z celej svojej sily!‘ Druhé je toto: ‚Milovať budeš svojho blížneho ako seba samého!‘ Iného, väčšieho prikázania, ako sú tieto, niet.“

DI Poradie, ktoré ponúkal ten kňaz znelo takto: 1. miluj seba, 2. miluj blížneho, 3. miluj Boha. Takže 3 prikázania. Ježiš však učí toto poradie: 1, milovať Boha, 2, milovať blížneho, 3, jednoducho nie je. Láska je odpoveďou na otázku „Počuj, Izrael“. Keď začneme počúvať Boha a jeho slovo, keď počujeme dobrú správu o Božej láske, spontánne sa v nás zrodí túžba milovať. Láska totiž rodí lásku. Náležite prijatá láska si vyžaduje náležitú odpoveď. Prikázanie lásky je len odpoveďou. Láska teda nevzniká vo vzťahu k Bohu z iniciatívy človeka. Nie je to v prvom rade ľudské rozhodnutie, ale spontánne hnutie prijatej lásky.

Láska je prikázanie, je to príkaz. Ale skôr než sa láska stala prikázanim, a to sa stalo až po hriechu, bola najprv zapísaná do ľudského srdca. Láska pramení z Božieho stvoriteľského činu. Boh stvoril človeka práve preto, aby nemohol existovať bez lásky. Aby človek mohol existovať, musí milovať. Láska je vždy vzťahová záležitosť medzi osobami. Filozof Descartes povedal: "Myslím, teda som." Psychológovia hovoria: "Mám sa rád, preto som." alebo "Milujem, teda som". Ježiš však učí: "SI MILOVANÝ /BOHOM OTCOM/, PRETO SI."

PAR Mnohí súčasní myslitelia sa zhodujú v tom, že láska je pre človeka podstatnejšia ako jeho samotná existencia. Láska je totiž zdrojom existencie. Človek prichádza na svet ideálne z lásky svojich rodičov. Ak sa človek nenarodí ako plod lásky, ale len z ľudskej

žiadostivosti, jeho život je zvyčajne hlboko zranený. Jednou z foriem sklamanej lásky je nenávisť. Najčastejšie vzniká ako reakcia na nenaplnené potreby lásky. Nenávisť je zvrátená láska. "Láska" znamená: uznaj lásku za svoje jediné dobro, za zdroj svojho života. Láska sa stáva zdrojom spokojnosti. Čím intenzívnejšia je láska, tým intenzívnejší je príval pokoja a radosti.

Mám podozrenie, že onen kňaz, ktorý viedol rekolekcie, bol hlboko vnútorne zranený. Neveril v Božiu lásku, nevidel Božiu lásku okolo seba, nezažíval Božiu lásku vo svojom živote, neprijímal Božiu lásku, a preto nechcel nič počuť o prvom prikázaní lásky k Bohu. Potom mu zostávalo urobiť len jedno - vziať lásku do vlastných rúk a „milovať sám seba“. Ak človek miluje iba sám seba, je to sebaláska, inými slovami sebeckosť, sebe strednosť. A to k ničomu nevedie. V skutočnosti to vedie k úplnej frustrácii. Človek nemôže byť sebestačný. Ježiš to vie, a preto nám pripomína, že zdrojom pravej lásky je Trojjediný teda vzťahový Boh a my sme pozvaní ňu odpovedať. Kvôli prvotnému hriechu sa teda láska k Bohu musela stať príkazom. Na začiatku to tak nebolo.

MY Ako teda môžeme tento Ježišov príkaz uviesť do praxe? Prvým krokom je uvedomiť si dobro, ktoré nás každodenne obklopuje. Potom ďakovať, že nás Boh miluje práve tým dobrom, ktoré nám dáva. Potom prijať, že Boh nás miluje. Potom sa radowať, že nás Boh miluje. Potom denne chváliť Boha, ale najmä v jeho deň - v nedeľu - na svätej omši spolu s ostatnými, ktorí to už takto prežívajú.

Prakticky to znamená, že každý deň premýšľame o tom, kde všade sme vo svojom živote videli Božiu lásku. Najlepší čas na to je večer, predtým ako si zapnem televíziu alebo počítač či mobil. Keď to budeme robiť pravidelne, časom si budeme čoraz viac uvedomovať Božiu lásku. Spontánne za ňu začneme ďakovať. Potom možno prídu slzy radosti a potom už nebude ťažké chváliť Boha za jeho lásku. Ba čo viac, budeme chcieť túto lásku opätovať, a tak začneme plniť nielen prvé, ale aj druhé Božie prikázanie.

ADE Ponúkam predsavzatie na tento týždeň - každý večer budem premýšľať o tom, kde všade som v ten deň videl a zažil Božiu lásku. Potom za ňu poďakujem. Možno sa na druhý deň rozhodnem šíriť túto lásku ďalej. A tým budem plniť Ježišov príkaz lásky. Ježišu, ďakujeme ti za tvoje dnešné slovo. Prosíme o silu, aby sme ho tento týždeň naplnili. Amen.